

אנו החתומים מטה הננו מקלאים, בעלי עזרי בקר בחדרה.
זה כמה וכמה שנים אנו רגילים למסור את בהמותינו לידי
רועה ולרעותן בסביבות חדרה. והרועה מסקה אותן מהבאות
ותנודות אסר בסביבה. באחד הימים באביב סגה סעברה החלו
הבהמות מראות סימני הרעלה כבדה, ובמהרה התבררה לנו
הסיבה לכך; מחלקת הבריאות הרעילה את כל מקווי המים
אסר בסביבה על ידי חומר חטוי למלחמה נגד יתוסי הקדחת,
וזה מבלי להודיע על כך לנו או לצבור בכלל, ואף על פי
סידוע היה לה חיטוב היטב כי עזרי הבקר שלנו רועים
בסביבה ורגילים לסתות מהמים האלה.

פעולת חטוי כזאת נעשית סנה סנה, מוקדם או מאוחר יותר,
והיא נעשתה מדי סנה ענד בתקופת הסנדס. אולם נוהג
קבוע היה שלטת הבריאות הודיעה והזהירה סבעוד סועד
את כל המעוניינים, את סוכת ספונתנו, את הרועים עצמם
ועוד, (ועל כך יש לנו עדים מהימנים), וידענו להזהר
ולא להנזק. אולם הסנה נעשתה הפעולה ללא כל הודעה וללא
כל אזהרה.

תוצאות הזנחה זו של פקידים לטבת הבריאות המחוזית היו
קטלניות: עסרות בהמות חלו בהרעלה והיה הכרח, לפי
פקודת הדוסא הרוסר-ברי-המסלתי, להוציא לסחיטת דחק
רבנות מתן. אלה סלא מתו, נזקו בבריאותו ונזקו לספול
מסוסך זיקר.

על-ידי פעולה והזנחה זו נהרס עמל כפינו במסך שנים,
נזרמו לנו נזקים העולים להדבה אלפים לירות, אחריית
המססלה למקרה זה היא ברורה מאד, וכאסר תבענו פצוי
עבור נזקינו היינו בטוחים, כי מסרד כב' יכיר באחריית
זו ויסלם לנו את נזקנו תוך זמן קצר. אולם לצערנו
עברה כבר סלטת רבעי סנה, ואנחנו טרם נענינו.

אני, באופן איסי, דברתי אם סר הבריאות,
אך הוא אסר שהוא מתגבר לדיון בוועדה, ולכן הצעתי לו סיפוא ליסיבת
הוועדה הזו.

היו"ר א. אלסטון

יסנה הצעה להעלות סאלה זו לסדר יוסה
סל הוועדה, ויסבה הצעה אחרת - סלפני סן

קבל דו"ח מסרוד הבריאות.

ח ו ח ל ס

להזמין את נציג ססרוד הבריאות ליסיבה
סתתסיים בסבוע סבא, על סנת לססוע אינפורסצית
בענין תוסבי בחליאל.

אנו עוברים עכסיו לסעיף העקרי שלנו - קבלת

המסקנות נבעיית חולי-הרוח.

(קורא את הצעת המסקנות).

ג"צ הרמל

ד. נצרים

ברצוני להעיר כמה הערות: פה ישנם כמה דברים טכנוניים שאפשר לתקנם; כמו כן ישנם כמה דברים בולטים והם כלליים. לדעתי, אנו היוזם צריכים לתת את דעתנו.

על התוצאות הטעויות: מהו תענין אותו רואה הוועדה כחיוני? - בענין זה ישנה הצעה אחת והיא, פתיחת 500 מיטות בפרדס-חנה, ואכן בלטה בקורה זו בתוך המסקנות האלה בבקורה עקבית. תביעת הוועדה צריכה להיות זו, והיא צריכה לעמוד על פתיחת 500 המיטות האלה שבפרדס-חנה.

נראה לי כי ד"ר הראל היה זהיר מאד בהערכת המצב, לא היה מעוניין לעשות פניקה בקרב הציבור.

ביחס לקרן נכות, לי יש הצעות טעויות יותר ממה שנאמר כאן: קרן נכות רואה אפשרות להוסיף, תוך שנה-שנה וחצי, 100 מיטות, ולאחר תקופה זו - עוד 100 מיטות, בתנאי שתינתן לה הלוואה, תוך שנתיים תתווספה עוד 200 מיטות, אשר הן במחזור תשמשנה לאשפוז 500 חולים. (ב"צ הראל: זוהי טעות יסודית).

ה. סכסוכים

מעיר כמה הערות: בענין התשלום לאשפוז חולי-רוח, חושבני שהמלצה כגון זו לא צריכה לעלות מצדנו. טחלת רוח היא אחת המחלות הסוציאליות ביותר. היא הורסת משפחה באופן כליל; המלצה כזו איננה טעוית, אני מתנגדת להכניס המלצה כזו במסקנותינו.

אנו דברנו על ועדת תיאום בחולי-רוח, פני שקיימת ועדה כזו בחולי שחפת. לדעתי, צריך להעלות דבר זה באיזו שהיא פיסקה במסקנותינו.

ו. יסעיהו

אני מציע שהניסוח של המסקנות יסוכלל; כאשר אומרים שיטנם 1800 חולי-רוח מחנודי אשפוז, הרי המוצא היחידי שיטנו הוא - פתיחת 500 מיטות בפרדס-חנה, וכל יתר הדברים שהובעו במסקנות, נעשו בצורה בלתי-בדורה, בצורה של טעלות בלבד.

(ב) בעיה אחרת, שהיא טוב ענין של ניסוח, היא: הסעיף הסדור על "מלבן" בו נאמר - "אם כי בעלה מכל ספק

ישנן די דעות קדומות, ולא מסובחות, על העליה; - אל נוסף זאת אף אם היתה זו חממת. אין ספק שבמצאן חולים רבים מבין העולים החדשים, אך אני אינני מסכים שזה "בעלה מכל ספק" שכל העולים אחריו קום המדינה, המהווים 50% מאוכלוסייתה, בטנים רובם של כלל חולי הנפש.

ז. כפרית

אינני חושבת שהוועדה יכולה להיכנס להצעות טעויות, מטום סדור זה תלוי בטאלה תקציבית. מסמכותה של הוועדה לעורך את המסרדים, את המוסדות, הקטורים והמספלים בבעיה זו, ולהמליץ בפניהם, אך לא לתת להם הוראות כיצד לספל. אל נסכח שהכנסת הטילה עלינו לבדוק את המצב ולהסיק את מסקנותינו מכך.

לדעתי, המסקנות צריכות להיות קצרות יותר, ולהימנע מלציין דברים, כי זה לא יחזק את "מלבן"; מטאלה זו הובעה כאן בוועדה בטעת הדיון.

כ"ג הרחל:

הנישה שלי במסגרת היא מעשית, הואיל
והיא מעשית, אני מבדיל בין גישה לבעיה
שבמסגרת ממלתיים - ריש לנו דעה והשפעה ואנו יבולים לקבוע דברים
מסויימים רפנימיים - לבין מוסדות אחרים אשר גשתי אליהם היא בספק
אם מותר לנו להכניס מוסדות שאין לנו כל מרות עליהם. מטום כך הפרדתי
בין שני הדברים.

בנוגע למוסדות לא-ממלתיים אני חושב
שאנו נעשה עצמנו למגוחכים אם נטיל עליהם עומס גורם כפי שאנו מבינים.
ולכן את אנו רוצים להיות מעשיים יותר, אזי נעשה הכל בצורה כללית,
וראית דבר - להמליץ; שניה - להסמיץ על דעת הקהל. זדתי לדעתי
הגישה המעשית שיכולה להיות.

קרן נכוח יכולה לפתוח השנה 100 מיטות,
ואני טומע באן שחושבים לפתוח עוד 100 מיטות בשנה הבאה. אם כן
אני מתכוון שבחינה מעשית, אלה הן 100 מיטות לשנה זו; ומה שיהיה
בעוד שנה - זה יהיה גם כן טוב. לדעתי, אין לדבר על פתרון של קרן
נכוח על 500 חולים.

קרן נכוח מטעה בדבר אחד: היא מחזיקה
חולים חריפים אשר צריכים לטכב זמן ממושך. כרגע היא פסחיכה
אח מספר המיטות, אז היא אומרת: קחי מאתנו את המיטות הברונזיים
ואנו גיקח את האקדמיים. אם כן, זהו דבר מוטעה ומטעה.

לדעתי, אין אנו צריכים להיכנס למספרים
ואינני מיעץ שאנו ניכנס לשנינים, תקציביים, וזה גם לא בטמכוננו.

בנוגע לחיאות המוסדות: חרץ ממטרד הכריאות
יש קרן נכוח עם 150 מיטות. נכון הוא, שאין הסדר בין המוסדות ומה
סנעשה נעם בין המוסדות והמועצות המקומיות, פטום זהו דבר מחפיל.
אינני רואה טום מקום להכניס סעיף לחיאות המוסדות.

חושבני, אם נצליח למטרד הכריאות יפחח
500 מיטות במרדס חנה; אם נצליח טקרן נכוח יפחח 350 מיטות, - הרי
במשך שנה-שנתיים ימצא פתרון לבעיית חולי הנפש.

בנוגע לחסלומים: אני רואה בזה דבר מאד
חשוב, יש לציין זאת, אינני ארהב אחיזה-עיניים: יש בארץ 750 מיטות
במוסדות פרטיים אשר טם מסלמים בעד אטפוז, מחוץ ל-1600 מיטות שיש
למטרד הכריאות. החולים שבמוסדות פרטיים מוכרחים לשלם אפילו את כל
ההוצאות. 750 חולים אלה בחלקם מסלמים בעצמם, ובחלקם מסלמות העיריות
והמועצות, יוצא איפוא, לאחוז מסוייט של חולי נפש בחלקם יבולים
לשלם, וזה עובדה שאין להכחיטה. האחוז בין חולי הנפש שמסוגל לשלם
זה אחר האחוז בהתאם לשכרות כלכלית במדינה.

טרככים מאות חולים בבתי חולים פרטיים;
טוככים חולים שיבולים לשלם חונת בבתי חולים ממלתיים.

אציג שתי טאלות: (א) ארלי אפטר להסדיר
טאמידים לא יטככו בבתי חולים ממלתיים? זאת אפטר לסדר, הואיל
ובבתי החולים הפרטיים טם ברמה נמוכה מאד; תמיד ישנו לחץ על בתי
החולים הממלתיים מסיבת הרמה ולא מסיבת הכסף.

(ב) הנימוק שמטרד הכריאות הטחמט בזה
בהתחלה היה, כי אי אפטר למטרן שנית לבקט חסלות, אלא לשלושה החודשים
הראשונים בלבד.

אני למעשה מתכוון לחסלות חד פעמי; ואני
מבקט את חברי הרעדה להחליט על חסלומים.

חמקיד המסקנות הוא מצד אחד - להטפיע על מסדר הבריאות ועל הממסלה בכלל, לכרא בחביעה להסדיר בעיה זו;

(ב) זרהי פניה לציבור לחת את חלקם.

מילה אחת כנרצע לעוליים: הסעיף הזה הוא במקורו; בי מה רציחי להעלות כאן? - חצי היטוב הוא ערליח; רבנן הרי זאת אסר יש ברצוני להראות לציבור בחור"ל המסקנות בגוריל הקוליים שלגור. אינני רוצה ליצור את אותו הרוטם שאתה חבר הכנסת יסעיחו, רוצה למנוע אותו. זרהי סעיף ט"מלבן" חרטס' מסד ספניד' הוא מפחד מפני דעה הקהל שבארות-הברית. אין יהרדי בארצות-הברית, שנמצא טמ 40-50 שנה, שלא ידע את הכעיה הרצינית הזד, וסלא חיפגע' בנפטור. אומר את האמת, ברצוני לפרסם מסקנות אלו בטנ' עתונים של ה"ג'וינט" בחור"ל.

ט. במריח:

היחה הצעה, שהדירן על המסקנות הללו יהיה בהסתחמות כא כוח מסדר הבריאות וטאחרטיט לדעתי להבניס כמה חיקונים. הרי כלעדי בא כוח מסדר הבריאות לא נובל להכניסם. אני מציעה סנדרן על כך בשבוע הבא.

גם את סעיף החסלורטים אני מציעה לא להוציא; הרוטם שלי היה כטנציג מסדר הבריאות היה בדירונים שלגור על בעיה זו טהם מתנגדים לכיצוע הדבר. ואם ד"ר הראל אומר טאין קטייביצוע, הרי טוב - נטאזר זאת כטנציג מסדר הבריאות ישתתף אתנו.

לדעתי, יכולה לכרא פניה ל"מלבן", אך טחיה

קצרה.

ז'. מברסקי:

ברצוני לטאול את חבר הכנסת הראל: האם עטיח לעצמך את החטבון - 500 מיטות של מסדר הבריאות, במה זה מחבטא בחקציב?

כ"צ הראל:

זה יעלה 3,5-4 לירות ליום; כלומר 1500 לירות ליום, - 750.000 לירות.

500 המיטות הללו תפתחנה במסך השנה.

היר"א, אלטמן:

אנו נסנה את סדר היום של היטיבה הקרובה; את נציגי מסדר הסעד נדחה ליטיבה שתחקיים כעוד טבויעיים. רבטבויע הבא נקיים את היטיבה, ונדרן על המסקנות, נעבור סעיף סעיף.

ה ר ח ל ט

לקיים בטבויע הבא יטיבה, ועל סדר יומה
יעמוד; הדירן על מסקנות בעיית חרלי הנפט.

ברצוני לערר כאן ענין אסר גרון ככר כורעדה זד ואף נתקבלה מטלחת דכר' - אני מתכוון למטלחת של העוררים. הוכטחו להם דברים רבים, והם טוענים שטורם דכר: טרת נעטה לטובת ענינם. אני הבינתי, מחרך הפרטיכל סקראתי מאותה תקופה, שמסדר הסעד קבל על עצמו לעטוח הכל למענם, ואני אינני רוחה דרך אחת מאסר להפנותם טוב למסדר הסעד.

היטיבה ננעלה בטעה 10.30.